

Отпор грађана Коњарника и Миријева

ЕНЕРГЕТСКА И ГРАЂЕВИНСКА МАФИЈА ЈУРИШАЈУ НА ЗВЕЗДАРУ

Чика Лале спремио «добродошлицу» за незване госте!

Грађани Звездаре су се за протеклих тринаест година сити науживали «благодети» тзв. «демократске власти» на локалном, општинском нивоу. После локалних избора 1992. године, на власти су се смењивали СПО, ДС, ДСС, ГСС, ДОС... и као по правилу, што је бирача бивало мање, власт је била осиионија и бахатија.

Шта та локално примењена «демократија» подразумева у свакодневном животу, посебно су имали прилике да искусе житељи насеља Миријево и Коњарник. У овим деловима општине Звездара на делу су већ годинама отворени покушаји кршења људских права, и то оних најосновнијих, као што су

несметано располагање личном имовином (незаконито запоседање равних кровова од стране сумњивих инвеститора) и право на здраву животну средину (покушај изградње опасног електроенергетског постројења) - све саме европске вредности у које се звездарске «демократе» без резерве куну. Кад се таква прокламована начела сукобе са незајажљивим личним интересима појединаца, постају само мртво слово на папиру, а за грађане остају бесрамне лажи и брутална сила. Лажи за лаковерне, а за оне који не пристају да се помире са судбином, зна се - батина.

Инвеститори узурпирани и од грађана оградиле зграде

ЖЕСТОКИ МОМЦИ БИЈУ СТАРИЦЕ

На какве су се «неимаре» намерили непокорни грађани Коњарника, показује податак с почетка деведесетих година, када су доношене одлуке о надзиђивању равних кровова.

Противљење станара доводи их свакодневно, већ четири године, у опасност да буду пребијени, ударени колима, да стрепа шта ће се њиховој деци догодити на путу од куће до школе... А све су то жестоки момци, блиски инвеститорима, показали да умеју, укључујући и ноћна узнемиравања и претње телефоном. Инвеститори, као и странке «демократске оријентације» које су годинама без икакве контроле држале власт у општини, негирају умешаност у ове инциденте. Али, како објаснити чињеницу да се они догађају, ко би имао интерес да се сукобљава са мирним људима који само бране

На Коњарнику, борба против надзиђивања равних кровова у улицама Устаничка, Данице Марковић, Десет авијатичара и на још неколико оближњих атрактивних локација, траје дословно од првих дана досманлијске власти. Од 2001. године, инвеститори, упркос томе што губе по судским одлукама, покушавају на мала врата, преко својих спонзора у ДС и другим политички маргиналним странкама, да се докопају «златног рудника» разним криминално-финансијским операцијама. Не занима њих што ће према проценама еминентних грађевинских стручњака, свако додатно оптерећење зграда угрозити већ потонуле зграде и изложити их директном ризику од пуцања темеља и носећих зидова и тако угрозити животе станара.

своју имовину и безбедан живот својих породица? Ко је такав «јунак» да пребија седамдесетогодишње старице, због њиховог противљења да радници изађу на спорно градилиште (у ствари кров зграде) да се постављају скеле и користи улаз у њихову зграду? Како објаснити то да су у августу прошле године, уз примену силе приватног обезбеђења, радници подигли скеле и затворили све излазе на кров зграде у улици Десет авијатичара, чиме су, по тврдњама надлежних, грубо нарушени прописи о противпожарној заштити. Иако озбиљно кривично дело, овај поступак није изазвао никакву реакцију државних органа који су били обавезни да покрену кривични поступак против изазивача опште опасности.

И ВЕРИЦИ БАРАЋ ЈЕ БИЛО СВЕ ЈАСНО

У случај надзиђивања на Коњарнику после различитих судских институција, укључила се, још у октобру 2003. године, и председница Савета за борбу против корупције, Верица Бараћ. Она је у свом тадашњем извештају навела да је «Општина Звездара фалсификовала назив грађевинског предузећа (које је извођач радова) да би омогућила надзиђивање». И овај извештај остао је без икаквог одјека и кривичног гоњења, што би, на основу овако озбиљних оптужби, био аутоматски редослед и законска обавеза (у противном се постаје саучесник у чињењу кривичног дела).

Председник Савета за борбу против корупције Верица Бараћ (која није имала баш много среће ни са владом која ју је именovala), 2003. године је утврдила да је Општина Звездара издала грађевинску дозволу за надзиђивање равних кровова по закону који је престао да важи 1994. године. Као инвеститори изградње станова означене су стамбене задруге које су престале да постоје тако што су брисане из судског регистра, јер су оснивачи (лица родбински повезана са тадашњим функционерима Општине Звездара) незаконито покушали да претворе стамбену задругу у деоничко друштво.

Ово је све потврђено судским пресудама, али то није било довољно за ДОС-овско руководство на Звездари које је грађевинску дозволу поново издало 30. августа 2002. године. Госпођа Бараћ је свој извештај уредно поднела влади Србије (кабинету Зорана Живковића), надлежним министарствима и јавном тужилаштву, али и овог пута безуспешно. Очигледно су «босови» грађевинске мафије у том тренутку уживали већи углед код демократских бораца против корупције него шеф њихове сопствене специјализоване агенције која је добила задатак да открива и лоцира центре политичко-финансијског подземља.

Огорчена овом сасвим недвосмислено упућеном поруком, госпођа Бараћ то назива гажењем свих правних института за заштиту приватне својине и у једном недељнику изјављује: «Очигледно је из овог примера да за власт постоји неколико врста приватне својине, она коју штити и она коју газди. Зависи ко је власник, што значи да заштиту имају одређени људи, као власници, а не приватна својина као основни институт за развој тржишне привреде».

МАГАРЧЕЊЕ НА КОЊАРНИКУ

Механизам преваре под покровитељством «демократских власти» на Звездари (коју су у разним периодима чиниле различите странке, али никад без одлучујућег учешћа ДС) био је следећи: право на надзиђивање по закону који је важио до 1994. године имале су једино стамбене задруге и то само за своје чланове, именом и презименом која су наведена и у одговарајућим општинским решењима. (Занимљиво је да у том периоду чланови општинске комисије која доноси решења и сами постају «задругари»).

Пошто су зграде у друштвеној својини у међувремену нестале као облик својине, задруге су задржале старо име али су регистроване као приватна предузећа – и данас се задругари више нигде не спомињу већ се станови граде за тржиште. О каком је уносном послу реч довољно говори податак да су три тзв. стамбене задруге добиле површину за изградњу чак 30.000 м² стамбеног простора! Слободно то помножите са 1.300-1.500 евра и... биће вам све јасно.

МИРИЈЕВЦИ ПОД ВИСОКИМ НАПОНОМ

Духови су се, почетком априла ове године, поново узбуркали и у Миријеву, када се прочуло да је актуелног председника општине Звездара, проф. др Љубишу Стојмировића, посетила делегација Европске банке за обнову и развој, како би се информисала о току припрема за почетак радова на изградњи електроенергетског постројења «Београд 20», по ангажованој снази означеној са ТС 400/110 КВ. Да бисмо подсетили читаоце о чему је реч, морамо се вратити у пролеће 2003. године, када је све и почело.

Данас плодна ораница, сутра графо-монструм

У то време, на јавној расправи се налазио Генерални урбанистички план града Београда, па су у холу Скупштине града на Пашићевом тргу Миријевци заједно са осталим грађанима имали прилике да се увере какву су им судбину наменили урбанистички

планери. Према ГУП-у, у срцу насеља Миријево, на данашњем крају улице Руди Чајавца, предвиђена је изградња разводног постројења огромне снаге, једног од највећих на Балкану, на плацу површине од преко 8 хектара, који је због тога и прозван електро-мамутом. Узнемирани становници Миријева, међу којима има и инжењера електротехнике и здравствених радника упознатих са погубним деловањем зрачења од високонапонских далековаода по животну средину, одмах су се обратили тадашњем руководству Општине Звездара, не верујући да се тако нешто њима дешава. Снебивало се руководство са председником Општине Петром Моравцем, тражени су разни изговори, у пола гласа је помињана и партијска дисциплина и налози «одозго» (погађате, опет Демократска странка и њени уносни девизни послови)... Било како било, грађани су схватили да ће морати да се самоорганизују. Кренули су протестни скупови у Месној заједници, а стручњаци су прикупили у литератури објављене научне радове о тзв. нејонизујућим зрачењима које производе високонапонска постројења попут будућег миријевског. Чињенице које су у тим истраживањима прикупљене биле су више него поражавајуће и превазишле су најцрње слутње житеља Миријева. Уз све остало, као најстрашнији нежељени ефекти по здравље људи дуже бораве у близини високо-напонских постројења, драстично се повећава ризик од појаве канцерогених обољења код одраслих, а код деце најчешћа је леукемија. Генетске промене под оваквим утицајима ни у свету још нису довољно испитане.

ЗВОНО ЗА УЗБУНУ

У Миријеву је зазвонило звоно за узбуну. Делегације грађана су покушавале да ова сазнања поделе са надлежнима у општини Звездара и градској управи, али све то беше узалуд. Осим подршке општинских одборника са своје територије (слаба вајда ако се узме у обзир ко су играчи на другој страни) свугде их је дочекивало крајње неразумевање и зловоља. А испоставило се и зашто: незаобилазни Мирољуб Лабус, тада потпредседник савезне владе, склопио

је са европском банком и европским енергетским лобијем (чији су експоненти у Србији фамозни Вук Хамовић, Војин Лазаревић и остали «кумови» блиски ЕФТ-у) «повољан финансијски аранжман» (за кога још, осим за г. Лабуса и компаноње?). Нико није против изградње енергетског постројења којим би се решио проблем снабдевања Београда електричном енергијом, и међународног транспорта

струје са истока према западу, али зашто посред звездарског насеља Миријево?

Институт за нуклеарне науке «Винча» је по захтеву Министарства за заштиту природних богатстава и животне средине, обавио стручну експертизу и дао мишљење о штетном утицају миријевског трафомонструма. У овом документу из јула 2003. године, који су заједнички потписали дипломирани инжењер

електронике Бранислав Вулевић и директор Института др Јагош Раичевић, позивајући се на истраживања Светске здравствене организације, стоји дословце: «Имајући у виду да изградња није почела, мишљења смо да постављање разводног постројења ТС 400/110 КВ «Београд 20» у градском насељу Миријево није оправдано са гледишта заштите од нејонизујућих зрачења».

МАФИЈА У АКЦИЈИ

Али, ту није крај, или, боље речено, овде тек креће прави криминални заплет. Босови енергетске мафије су бесни (јер су уложили много а очекују још више од новог постројења преко кога ће да тргују

Проф. Др Љубиша Стојмировић (први с лева) саслушао муку Миријеваца и обећао пуну подршку њиховим оправданим захтевима

«јефтином» српском струјом) и захтевају енергичну акцију свих расположивих људи који су на њиховом платном списку. У погон се стављају кључни људи ЕПС-а који формирају некаку експертску групу с једним јединим задатком - да се обори претходно донето мишљење о штетном утицају трафо-

постројења велике снаге у густо насељеном подручју.

Они то и чине, у августу 2003. године, тако што потписују «допунско објашњење мишљења» (које по свом садржају више личи на одрицање од здравог разума). У овој комисији био је и тадашњи члан УО ЕПС, Радомир Наумов из ДСС, који је, између осталог, и за ову услугу од енергетске мафије награђен местом министра за рударство и енергетику.

Грађани Миријева, међутим, не само да нису умирени овим «охрабрујућим» налазима, већ су још више огорчени, јер схватају да их ти «доктори наука» сматрају недостојним малоумницима са којима је могуће манипулисати како се властима прохте. Велики протестни скуп грађана Миријева одржан је у октобру 2003. године. На њему је затражена дислокација разводног електро постројења на најмање 2,5 километра удаљености од последње куће у Миријеву. Уколико инвеститор «Електроисток» то не буде хтео (као што му и не пада на памет), поручили су гневни грађани, од власти се очекује да распишу референдум у Миријеву, да би се становници овог насеља слободно изјаснили шта мисле о темпираној бомби у њиховом првом суседству. Захтеву грађана прикључили су се и одбори месних заједница Миријево и Ново Миријево, као и школски одбор основне школе «Павле Савић», удаљене неколико стотина метара од будућег постројења.

РАДИЋЕ «КУКА И МОТИКА»

Представници «Електро-истока» не одустају од својих убилачких намера да Миријевцима подметну «електричну столицу». Али, не одустају ни одлучни Миријевци. Житељи старог Миријева, поштени и вредни пољопривредници, подсетили су власти општине Звездара и града Београда на још једну ствар која је многим промакла: будуће трафопостројење требало би да се гради на њиховој

дедовини, на земљи коју су им комунисти пре више деценија отели и никад правично надокнадили. Сада су се ови часни људи удружили у чврстој одлуци да своју земљу не дају ником и ни по коју цену. Па ко жели да покуша на силу, нека погледа насловну страну и видеће, какву му је добродошлицу припремио чика Лале.

Браво, Звездарци! За своје оправдане захтеве имаћете сву подршку и помоћ Српске радикалне странке, како на Звездари, тако и у целој Србији. Спречимо заједно «демократске» обмане и пљачку народа!

Оснивач и издавач:
Др Војислав Шешељ
Главни и одговорни
уредник:
Елена Божић Талијан

Издање приредили:
Проф. Др Љубиша Стојмировић
Душан Ступар
Александра Драгојевић
Зоран Спалевић

штампа:
VEDES, Београд
Тираж 10. 000

Редакција прима пошту на адресу:
Велика Србија
Трг победе 3, 11080 Земун
Рукописи се не враћају
Звездара, 25. 04. 2005.